

человѣци; и има скопци, които сами сѫ се скопили заради Царство Небесно. Който може въсприе, нека въсприеме.

13. Тогава доведоха при Него дѣца, за да възложи върху имъ рѣчи и да се помоли; учениците пѣкъ имъ забраниха.

14. Но Иисусъ рече: пуснете дѣцата и не имъ прѣчетете да дойдатъ при Мене, защото на такива е Царство Небесно.

15. И като възложи върху имъ рѣчи, отиде си оттамъ.

16. И ето, нѣкой се доближи и Му рече: Учителю Благий, какво добро да сторя, за да имамъ животъ вѣченъ?

17. А Той му отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Ако ли искашъ да влѣзешъ въ животъ вѣченъ, упази заповѣдите.

18. Казва Му: кой? А Иисусъ рече: не убивай, не прѣлюбодѣйствуай, не кради, не лъжесвидѣтелствуай;

19. почитай баша и майка; обичай близкия си, както самаго себе.

20. Момъкътъ Му казва: всичко това съмъ опазилъ отъ младини; какво още ми не достига?

21. Иисусъ му рече: ако искашъ да бѫдешъ съвършенъ, иди, продай имота си и дай на сиромаси; и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене.

22. Като чу тая дума, момъкътъ си отиде натѣженъ, защото имаше много имотъ.

(13) Марк. 10, 13. Лук. 18, 15. (14) Мат. 18, 3. (16)
Марк. 10, 17. Лук. 18, 18. (17) Иаков. 1, 17. (18) Исход. 20,
13. Второзак. 5, 17.